REJESTR DOTYCZY:

Nr. rejestracyjny

KAMIŃSKI Jan Olimpiusz ....

z d. .....

s/c ..... i .....

z d. .....

ur. ..... w .....

kraj: .....

zm. 14.4.1986 ..... w Warszawa .....

kraj: .....

pochowany Cmentarz Komunalny .....

Dane personalne

Pułk WP

Virtuti Militari

D-ca art. 1 Sam.Bryg.Spad.

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 27.5.1986 - nekrolog

Ś. † P. DP 27.05.1986

Jan Olimpiusz Kamiński

Pułkownik WP

Kawaler Orderu Virtuti Militari i Polonia Restituta, odznaczony ponadto Krzyżem Walecznych oraz szeregiem medali polskich, brytyjskich, francuskich i holenderskich. Dowódca Artylerii I Samodzielnej Brygady Spadochronowej w bitwie pod Arnhem z bojowym znakiem spadochronowym, zmarł w Warszwie 14 kwietnia 1986.

Pogrzeb odbył się 17 kwietnia na Cmentarzu Komunalnym w Warszawie, po nabożeństwie żałobnym w kościele Św. Józefata.

Cześć Jego pamięci!

ZARZĄD GŁÓWNY
ZWIĄZEK POLSKICH SPADOCHRONIARZY

2473/1

D.P. 3.4.1991

3 kwietnia 1991 r. DZIENNIK POLSKI

Płk art. Jan Olimpiusz Kamiński

Dnia 14 kwietnia 1986 r. zmarł w Warszawie płk Jan Olimpiusz Kamiński. Dnia 17 kwietnia został pochowany na cmentarzu wojskowym żegnany przez kolegów artylerzystów, spadochroniarzy oraz przedstawicieli drużyn harcerskich związanych z historią i tradycją 1 Brygady Spadochronowej lub jej dowódcy gen. Stanisława Sosabowskiego.

Pułkownik artylerzysta, artylerzysta konny i spadochroniarz, był jedną z bardziej romantycznych postaci 1. Samodzielnej Brygady Spadochronowej.

Urodził się w Ciechanowie 17 grudnia 1893 r. W I wojnie światowej w latach 1916/17 jako podporucznik zdobywa pierwsze bojowe doświadczenia na froncie wschodnim. W 1918 roku dołącza do I Korpusu gen. Dowbór Muśnickiego gdzie otrzymuje awans do stopnia porucznika artylerii. W wojnie polsko-bolszewickiej za dzielność i odwagę zostaje odznaczony Krzyżem Virtuti Militari. W 1921 roku kończy kurs oficerów sztabu i awansuje do stopnia kapitana art. W latach 1921-1926 jest dowódcą baterii w 3 Pułku Art. Lekkiej a w latach 1927-1928 zostaje przesunięty do Sztabu. W roku 1928 zostaje majorem art. W 1929 roku przeniesiony do 25 Dywizji Piechoty pełni funkcję dcy dywizjonu art. lekkiej do roku 1936-go.

W tym też roku dostaje awans na podpułkownika. Od 1936-1938 roku jest zastępcą dcy 21 Pułku Artylerii Lekkiej. W 1938 roku zostaje przeniesiony do Wołyńskiej Brygady Kawalerii na stanowisko dcy. 2 dywizjonu art. konnej.

Brygada, przydzielona do Armii „Łódź", której dowódcą był gen. Juliusz Rómmel, została przetransportowana z Wołynia na daleki front zachodni i od 1 września bie nawiązania kontaktu z organizacją podziemną w Warszawie udał się przez Słowację i Węgry do Francji. Dostał przydział do 4 Dywizji Strzelców, której organizacja nigdy nie została ukończona. Po upadku Francji drogą morską dotarł do Wielkiej Brytanii.

Ppłk Kamiński trafił do grupy którą dowodził, również oficer 4. Dywizji Strzelców, płk dypl. Stanisław Sosabowski, przyszły dowódca 1.S.B.S. stąd też losy jego odtąd łączą się nierozerwalnie z losami i historią tej Brygady. Z Plymouth odkomenderowany do Glasgowa, następnie do obozu wojskowego w rej. Biggar, stąd do Elliock w końcu znalazł się na półwyspie szkockim Fife, w 4. Kadrowej Brygadzie Strzelców. Brygada od zarania swego istnienia przechodziła różne przeobrażenia ponieważ powierzono jej szkolenie przyszłych skoczków do Kraju. W ramach Brygady odbywały się kursy specjalne jak strzelecko-minerskie, „korzonkowe" (bytowania w terenie), narciarskie i wreszcie spadochronowe. We wszystkich tych poczynaniach brał czynny udział ppłk Kamiński, czy to w charakterze dowódcy czy uczestnika.

Po skoku kompania maszeruje na miejsce zbiórki do wykonania zadania. Na czele płk Kamiński

We wrześniu 1941 roku z okazji przyjazdu na inspekcję Brygady gen. Władysława Sikorskiego, płk Sosabowski, dowódca Brygady,

pułkownika. W czerwcu 1943 r. został mianowany z-cą dcy Bryg. We wrześniu i listopadzie tego roku przeszedł dłuższy staż w 1 Brytyjskiej Dywizji Powietrznej w Tunisie a następnie na Półwyspie Apenińskim.

W marcu 1944 r. płk Kamiński został przydzielony do Inspektoratu Wyszkolenia — referat Wojsk Powietrznych. Nie stracił jednak kontaktu z Brygadą i był częstym gościem na ćwiczeniach. Kiedy zaistniała możliwość pójścia Brygady do akcji bojowej na własną prośbę został przeniesiony do niej w charakterze obserwatora. Wziął udział w bitwie pod Arnhem-Driel w Holandii we wrześniu 1944 r. I w tej akcji nie próżnował. Za odwagę został odznaczony Krzyżem Walecznych a za udział w akcji otrzymał Bojowy Znak Spadochronowy.

Tymczasowy przydział do 1.S.B.S. skończył się w grudniu 1944 r. Płk Kamiński powrócił więc do Inspektoratu Szkolenia z ramienia którego od czasu do czasu przeprowadzał inspekcje Brygady.

W grudniu tego roku, po wymuszonym przez władze brytyjskie odejściu z Brygady gen. Sosabowskiego, dowódcą został mianowany płk dypl. Stanisław Jachnik. Niestety płk Jachnik uległ ciężkiemu wypadkowi samochodowemu. Mianowany na jego miejsce przez p.o. Naczelnego Wodza gen. W. Andersa płk Kamiński — wobec sprzeciwu władz brytyjskich zrzekł się nominacji i pozostał na dotychczasowym stanowisku w Inspektoracie Wyszkolenia Wojskowego. Po ukończeniu wojny płk Kamiński zdecydował się powrócić do Polski, gdzie miał żonę i syna.

W Kraju utrzymywał stały kontakt z byłymi żołnierzami artylerii i 1.S.B.S., służąc im radą i pomocą. Dzięki jego staraniom powstał Pomnik Spadochroniarzy i Cichociemnych w Warszawie na cmentarzu wojskowym na Powązkach. Przy jego pomocy powstały w różnych częściach Polski drużyny harcerskie noszące nazwy 1.S.B.S. lub Gen. Stanisława Sosabowskiego, które pielęgnują tradycje i legendę żołnierską tej Brygady.

Cześć Jego pamięci!

J. J. Lorys

odznaczony Krzyżem Virtuti Militari. W 1921 roku kończy kurs oficerów sztabu i awansuje do

Po skoku kompania maszeruje na miejsce zbiórki do wykonania zadania. Na czele płk Kamiński

stopnia kapitana art. W latach 1921-1926 jest dowódcą baterii w 3 Pułku Art. Lekkiej a w latach 1927-1928 zostaje przesunięty do Sztabu. W roku 1928 zostaje majorem art. W 1929 roku przeniesiony do 25 Dywizji Piechoty pełni funkcję dcy dywizjonu art. lekkiej do roku 1936-go.

W tym też roku dostaje awans na podpułkownika. Od 1936-1938 roku jest zastępcą dcy 21 Pułku Artylerii Lekkiej. W 1938 roku zostaje przeniesiony do Wołyńskiej Brygady Kawalerii na stanowisko dcy. 2 dywizjonu art. konnej.

Brygada, przydzielona do Armii „Łódź", której dowódcą był gen. Juliusz Rómmel, została przetransportowana z Wołynia na daleki front zachodni i od 1 września 1939 r. staczała krwawe boje z germańskim najeźdźcą. W tych bojach ppłk Kamiński okrył się sławą. W szeregu potyczek i walk zaczepno-odpornych 2. dak pod dowództwem ppłka Kamińskiego walczył uparcie i dzielnie niszcząc wiele czołgów ale ostatecznie przestał istnieć dnia 23.9.1939 kiedy po nieudanym ostatnim natarciu wspieranej jednostki w rej m. Jacnia nadszedł rozkaz zniszczenia dział i pozostałych jaszczy. Artylerzyści konni ale bez dział rozpoczęli marsz na południe celem przekroczenia granicy węgierskiej.

Po drodze oddział ppłka Kamińskiego został otoczony przez batalion piechoty niemieckiej i wzięty do niewoli. Ppłk Kamińskiemu udało się uciec. Po nieudanej prólecko-minerskie, „korzonkowe" (bytowania w terenie), narciarskie i wreszcie spadochronowe. We wszystkich tych poczynaniach brał czynny udział ppłk Kamiński, czy to w charakterze dowódcy czy uczestnika.

We wrześniu 1941 roku z okazji przyjazdu na inspekcję Brygady gen. Władysława Sikorskiego, płk Sosabowski, dowódca Brygady,

Płk art. Jan Olimpiusz Kamiński

zorganizował ćwiczenie, połączone z desantem powietrznym kompanii spadochronowej. Po ćwiczeniach gen. W. Sikorski wydał rozkaz o utworzeniu 1 Polskiej Brygady Spadochronowej.

W Brygadzie Spad. ppłk Kamiński pełnił funkcję dowódcy dywizjonu artylerii, a potem był dowódcą 2 batalionu spadochronowego.

1.1.1943 r. otrzymał awans na więc do Inspektoratu Szkolenia z ramienia którego od czasu do czasu przeprowadzał inspekcje Brygady.

W grudniu tego roku, po wymuszonym przez władze brytyjskie odejściu z Brygady gen. Sosabowskiego, dowódcą został mianowany płk dypl. Stanisław Jachnik. Niestety płk Jachnik uległ ciężkiemu wypadkowi samochodowemu. Mianowany na jego miejsce przez p.o. Naczelnego Wodza gen. W. Andersa płk Kamiński — wobec sprzeciwu władz brytyjskich zrzekł się nominacji i pozostał na dotychczasowym stanowisku w Inspektoracie Wyszkolenia Wojskowego. Po ukończeniu wojny płk Kamiński zdecydował się powrócić do Polski, gdzie miał żonę i syna.

W Kraju utrzymywał stały kontakt z byłymi żołnierzami artylerii i 1.S.B.S., służąc im radą i pomocą. Dzięki jego staraniom powstał Pomnik Spadochroniarzy i Cichociemnych w Warszawie na cmentarzu wojskowym na Powązkach. Przy jego pomocy powstały w różnych częściach Polski drużyny harcerskie noszące nazwy 1.S.B.S. lub Gen. Stanisława Sosabowskiego, które pielęgnują tradycje i legendę żołnierską tej Brygady.

Cześć Jego pamięci!

J. J. Lorys